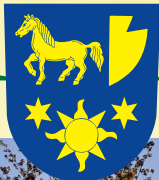

Bačetínský ZPRAVODAJ

1 / 2024

Číslo 1/2024 bylo vydáno 19.7.2024
Bačetínský zpravodaj vydává Obecní úřad Bačetín.
Výtisk i distribuce zdarma.

Slovo na úvod

Moc ráda chodím na procházky. Máme štěstí, že žijeme v krásném a svobodném prostředí. Bez velkých omezení můžeme kamkoliv.

Poslouchám hudbu a někdy u toho zapomenou, že za mnou pobíhají psi a uteču jim. Nejvíce to šokuje cyklisty, když nejdříve vidí bílé kuličky a až za zatáčkou mně. Já si v takových případech vždy vzpomenu na filmovou hlášku: „Zase jste se kochal pane doktore...“.

Ano, kochám se! Jak plují na nebi mraky. Jak se od jara mění jasně zelená barva listů po žlutočervenou na podzim. Jak se třpytí kapka vody na trávě. Jak je pavučina na stromě ojíňená. Jaké tvary v kůře stromu dokáže příroda vytvořit.

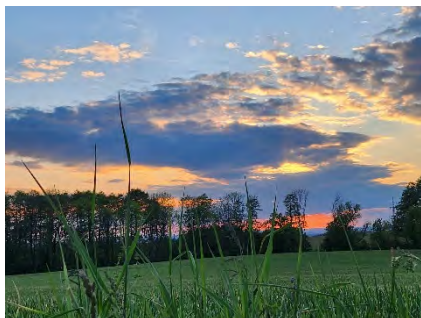
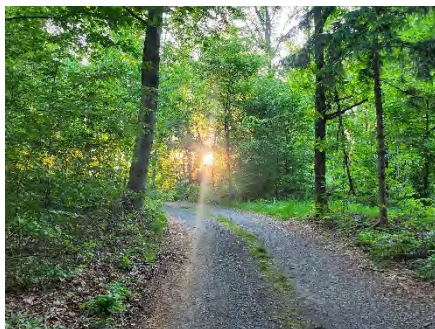
Zamilovala jsem si východy slunce. Při nich často přemýšlím o předešlém dnu a někdy si říkám, že je dobře, že už není včera. Byl to třeba špatný den, a tak narození nového dne mi pomáhá překonat pachut' minulého času. Z šedé krajiny se náhle stane barevná hra a z temných obrysů jsou za pár minut jasné obzory. Když mě první sluníčko pohladí po tváři, rozlije se mi po těle teplo.

Naučila jsem se, že i když se mi nechce na procházku a jsem protivná sama sobě, tak při cestě zpět už ani nevím, co mě trápilo. Chůze v přírodě je terapie. Uzdravuje nejen tělo ale i duši.

Je začátek léta a dlouhé dny přejí pobytům venku. Užívejte si je s rodinou nebo přáteli. Smějte se a sbírejte zážitky. Akumulujte světlo a teplo přírody do sebe. Až se nám bude zdát zima dlouho šedá, z těchto dní budeme čerpat.

Přeji Vám krásné léto a mnoho společných setkání třeba i někde na procházce.

Gabriela Prýmusová - starostka

Informace z obecního úřadu

Obecně závazná vyhláška o nočním klidu

Zastupitelstvo obce schválilo vyhlášku o úpravě nočního klidu při Obecních slavnostech. Tato OZV upravuje pouze jediný večer v roce. Doba nočního klidu se vymezuje od 2,00 do 6,00 hodin, a to v následujícím případě: *v noci ze dne konání tradičních Obecních slavností na den následující konaných jeden víkend (v noci ze soboty na neděli v měsíci červenci).*

Modernizace veřejného osvětlení

V únoru proběhla výměna svítidel veřejného osvětlení za LED žárovky. Celková investice do osvětlení z rozpočtu obce byla 388 484,73 Kč.

Od ledna došlo také ke změně dodavatele elektrické energie, přičemž se vždy vychází z posledních záloh, které jsou do prvního vyúčtování nezměněny. Za půl roku došlo k vyúčtování a byl nám vrácen přeplatek za VO v Bačetiňě cca 56 000,- Kč. Při takovémto nastavení by se investice do výměny svítidel měla vrátit do 4 let.

Oprava účelové komunikace - Kuncova alej

Na jaře proběhla částečná oprava Kuncovy cesty. Byl zde dovezen materiál na zasypání výtluků a také zde byly instalovány dešťové svodnice. Částka za opravu byla 67 254,- Kč.

Ještě tu proběhnou kosmetické úpravy po bagrování a dojde k dalšímu dorovnání terénu.

Digitální úřední deska

Za finanční podpory Královéhradeckého kraje, kde jsme získali dotaci ve výši 180 000,- Kč (70%) z programu 24RRDU42 pořízení chytrých technologií za účelem podpory konceptu chytrého regionu, bude v půli července instalována venkovní Digitální úřední deska. Bude umístěna na místě, kde před úřadem stála telefonní budka.

Tento box legislativně plně nahrazuje kamennou úřední desku. Nynější nástěnky budou později demontovány a nahradí staré u obchodu.

Výměna oken a dveří na kapli Bačetín

Královéhradecký kraj nám přikl dotaci z Programu obnovy venkova 24POVU1 ve výši 280 000,- Kč na výměnu 17 oken a 4 dveří v kapli sv. Kříže v Bačetíně. Předpokládaná celková částka výměny je okolo 600 000,- Kč. Zkusili jsme ještě podat žádost o další financování do Nadačního fondu Škoda Auto a do Nadace ČEZ. Do konce letošního roku budou okna vyměněna. Projekt počítá se stejným tvarem a velikostí stávajících oken. Hlavní vstupní dveře a okna na této straně budou ještě opatřeny žaluziemi pro případné zastínění.

Naučná stezka Kuncova alej

Nadační fond Škoda Auto podpořil naši žádost o dotaci na projekt Naučná stezka Kuncova alej z grantového programu Tady jsme doma 2024.

Získali jsme celou požadovanou částku a to 200 000,- Kč. Na trase mezi ovocnými stromky vznikne 6 zastavení převážně pro děti. Finanční vklad obce bude minimální, v řádu do 5 000,- Kč. Ze stejného fondu jsme ještě požádali o příspěvek na projekt Krakonošova zahrádka u rybníka, který měl vytvořit trvalkové záhony a broukoviště u spodního rybníku v obci. Tento projekt však nebyl podpořen.

Čtečky e-knih v knihovně

Zažádali jsme o dotaci z rozpočtu Královéhradeckého kraje, programu Modernizace prostorového a technického vybavení knihoven – 24KPG31, na nákup 8 ks čteček elektronických knih. Minimální dotace je 30 000,- Kč a činí 70% celkových prostředků. Na tuto částku byla podaná žádost. Na podzim pak paní knihovnice bude žádat o podporu programového systému půjčování e-knih do těchto čteček. Pokud projekt dopadne bude knihovna rozšířena o další možnosti výpůjček.

Oplocení hřbitova v obci Bačetín

Po několika letech, kdy jsme se snažili sehnat dodavatele na výrobu nové brány u místního hřbitova se akce zdařila. Na novou bránu zatím slyšíme jen chválu. Do srpna bude ještě vyměněna malá branka u kolumbária.

Dále se objevila možnost požádat o dotaci na celkovou výměnu oplocení hřbitova z MAS Pohoda Venkova z Programu rozvoje venkova.

Odhadovaná částka celkové rekonstrukce oplocení včetně nových sloupků je okolo 500 000,- Kč – požadovaná dotace je 450 000,- Kč. Zda jsme dotaci dostali se dozvíme na přelomu srpna a září.

Protipovodňové opatření v ulici za hřbitovem

V březnu letošního roku bylo na veřejném zasedání v hrubých obrysech představeno protipovodňové opatření v ulici za hřbitovem, které počítá se svedením povrchové vody do kanalizace. Prvotní cenový odhad byl 1,5 mil Kč. Po vytvoření projektu a jeho autorizaci před podáním na stavební úřad se projektová cena vyšplhala ke 3 mil Kč. V tuto chvíli leží projekt na stavebním úřadě v Dobrušce.

Navýšením projektové ceny bude nutné sehnat potřebnou částku na realizaci. Budeme poptávat různé individuální dotační programy k dofinancování. Vzhledem k podané žádosti o dotaci na vodovod a jeho finanční náročnosti nepřipadá financování úvěrem v úvahu (banka nám další úvěr neschválí). Dodnes stále nevíme, jak to s vodovodem vypadá a celá situace nás drží finančně v šachu. Přesto je stažení povrchové vody v této ulici pod zem naší prioritou.

Nové webové stránky obce

V lednu došlo k modernizaci obecních webových stránek. Stránky jsou propojeny s mobilním rozhlasem a také s mobilní aplikací. Pro nás je vše uživatelsky komfortnější. Věříme, že i Vám se líbí.

Volební rok 2024

Začátkem června proběhly letošní první volby, a to do Evropského parlamentu. Děkujeme členům volební komise za bezchybné zpracování místního hlasování, za dobrou náladu ve volební místnosti a úsměvy pro voliče. Tyto volby jsou tradičně jedny s nejmenší voličskou účastí, protože se nám zdají vzdálené. Letos však přišlo v Bačetiňě volit o polovinu více lidí než před 5 lety. Zda je to větší občanské uvědomění nebo jen našťvanost na politiku, neumím posoudit. Rozhodně je dobře, je-li volební účast vysoká. Vždyť za právo volit se bojovalo už mnohá staletí. Tak proč ho často zahazujeme?

Na podzim nás čekají druhé volby do krajských zastupitelstev. I tyto volby podle účasti občanů moc nezajímají. Po komunálních volbách jsou to však

volby, které nejvíce ovlivní náš život. Kraj financuje zdravotnictví, sociální služby, školství nebo silnice II. a III. třídy. Je to také nejbližší odvolací instance při úředních rozhodnutích. Pro obecní úřady je to nejčastější partner při hledání finanční podpory na komunální projekty. Je potřeba si uvědomit, že krajské zastupitelé nedokáží řešit velká republiková politická témata. Nejsou zákonodárnou mocí. Někdy to však v kampani není úplně poznat a může být zavádějící. Nebudu tu dělat volební agitaci. Koho volit je každého svobodné rozhodnutí. Důležité je přijít volit a tím dát najevo svůj názor. Pak teprve mohu nadávat, že je to jinak...

Naše volební komise si před otevřením volební místnosti vždy dává typy, jak velká bude volební účast. Dokonce má i výherní cenu za nejbližší typ, což je květinová výzdoba ve volební místnosti. Tak jim 20. a 21. září přijdte zamíchat čísla.

Informace z obecního úřadu připravila
Gabriela Prýmusová

Schválený rozpočet obce Bačetín na rok 2024

	Schválený rozpočet 2023	Upravený rozpočet 2023	Schválený rozpočet 2024
1.Daňové příjmy	8 304 500	8 304 500	7 539 000
2.Nedaňové příjmy	418 525	588 454	445 100
3.Kapitálové příjmy	0	181 000	0
4.Přijaté dotace	95 100	757 892	95 100
Součet příjmů	8 818 125	9 831 846	8 079 200
5.Běžné výdaje	7 793 125	8 130 178	12 354 200
6.Kapitálové výdaje	7 025 000	7 622 670	1 725 000
Součet výdajů	14 818 125	15 752 848	14 079 200
Saldo = příjmy – výdaje	-6 000 000	-5 921 002	-6 000 000
8.Financování	6 000 000	5 921 002	6 000 000

Boženčina zlatá knihovna

Knihovní výřad

Na přelomu května a června došlo k nevyhnutelnému. Doba jde vpřed a zub času, někdy nejen pomyslně, zahlodá i v knihách. Věřte mi, že velmi nerada, ale musela jsem vzít do ruky každou jednu knihu z našeho fondu a poctivě rozhodnout o její budoucnosti. Kdo mě zná ví, jak těžké to bylo. Ale pod dohledem zkušené metodičky paní Cvejnové z Dobrušské knihovny, která se o nás, malé vesnické knihovny stará, to šlo dobře.

Abychom měli místo pro nové knihy i v našem fondu – výměnný z Dobrušky se obměňuje pravidelně – musela jít z kola ven spousta knih dospělých i dětských. U dospělých se mi některé doslova i vysypaly do ruky a ty, které dvacet a více let nikdo v ruce neměl nebylo moc o čem přemýšlet. V zastávce u školky jste si pak mohli rozebrat knihy, které si ještě zasloužily další život.

Bačetínský fond nyní vypadá velmi nenaplněný, ale to je i tím, že přes prázdniny je spousta nových knih připravena na katalogizování a zavedení do seznamu, abyste mohli i na dál-

ku kouknout, co si můžete půjčit.

Krok za krokem vpřed

K této události se váže i další krok. Naše knihovna se stala členem SKIPu. SKIP je Svaz knihovníků a informačních pracovníků, a především podporuje aktivity knihoven. Díky tomuto členství bychom se rádi příští rok zapojili do aktivit projektu Bookstart aneb s knihou na startu, abychom si pomalu vychovávali další generaci čtenářů.

A nezůstane jen u těch malých. Protože doba jde dopředu, je potřeba občas škobrtavě a nejistě, někdy i – přiznávám se, s jistou nelibostí – pokročit

s pokrokem. Obec Bačetín jako zřizovatel knihovny vykročila pevným krokem na cestu moderní a žádá v rámci dotačních programů o pořízení čteček do naší knihovny, abychom mohli uspokojit i náročnější čtenáře. A protože čtečky bez obsahu jsou poněkud smutné, bude knihovna žádat i o podporu z dotačního programu Veřejné informační služby knihoven (VISK3), abychom mohli pořádit a půjčovat i e-audioknihy. Snad se nám naše přání splní a Vy budete moci využívat další služby v naší knihovně.

Jana Fabiánová, knihovnice

Mateřská školka

Zprávičky ze „školky“

Po půl roce jsme tu zpět pro vás s novinkami z naší školky. Jak jste si již mohli všimnout – nebo jste alespoň zaslechli – největší projekt druhého pololetí byla proměna školní zahrady. I touto cestou bychom rádi poděkovali rodičům a dobrovolníkům, kteří chodili na občasné brigády. Velké dík patří paní zahradní architektce Tereze Netrestové, která byla vždy po ruce.

Začátkem března naše skvěle fungující SRPŠ a obec Bačetín uspořádaly dětský karneval v sále restaurace Zlatý potok. Účast byla hojná, akce zdařilá. Velké dík rodině Novotných z Kounova za organizaci. V květnu jsme uspořádali Den pro rodinu, odstartovali Cykloglacensis a jeli na výlet na Staré Hrady, kde jsme viděli spoustu draků a pohádkových postav. Také nás čekal zápis a teď již můžeme říct, že se v září těšíme na nová Kuřátka. Čarodějnice i Dětský den jsme oslavili u naší oblíbené Rotundy. Předškoláky čekala stezka a přespávání ve školce. A že to všichni zvládli, mohla je paní starostka následně pasovat na školáky. Konec školního roku jsme oslavili Zahradní slavností, při které jsme pozvali rodiče, aby si prohlédli naši novou zahradu. Přejeme všem dětem krásné prázdniny, spoustu zážitků a čerstvým školákům vkročení pravou nohou do nové životní etapy a radost z úspěchů.

Za kolektiv MŠ Anna Gabrielová

Živá zahrada aneb proměna „školkové“ zahrady

Dovolím si stručně se zmínit o našem počínu – proměně zahrady. Na začátku byla možná neopodstatněná obava o získání zástupců obce pro tento záměr. A ještě před tím pocit selhání z neuskutečnění proměny zahrady z již dosaženého dotačního titulu (MŽP) v roce 2018. Ale chuť k realizaci promě-

ny v zahradu přírodní našťestí nezmizela, a my jsme mohli jít jinou, trochu možná pracnější, ale za to více vzájemně lidsky obohacující cestou nejen rodičovských brigád. S organizací to bylo možná pro někoho trochu obtížnější, ale dosáhli jsme cíle první etapy. A to je důvod k oslavě. Ti, kteří mě znají, vědí, že slavit moc neumím. Čím víc bylo vidět, jak se dílo daří a jak se prokresluje do skutečnosti kontury dosud jen navržené na papíře, tím spíše jsem propadala euforii a získávala chuť to s vámi se všemi, kteří jste byli jakýmkoli způsobem blízko dění, oslavit. Slavili jsme na svatého Jana, byť vícero rodičů z pracovních nebo zdravotních důvodů dětí se neúčastnilo, byla to zdařilá a milá příležitost se potkat na zvelebeném místě, které nabízí širokou škálu k vyžití dětí. A tak se zahradní slavnost vlastně proměnila v oslavu zahrady 😊.

A myslím, že není dosti díky, takže si dovolím na tomto místě ještě děkovat. Paní starostce a panu místostarostovi za „přikývnutí“ tomuto záměru a zajištění těch nejdůležitějších počátečních prací jako je bagrování, zajištění štěpky ze sedloňovské pily i štěpky ze štěpkovačky obecní, darování kulatin z prořezu (a že byly pořádného průměru a množství!). Dále za cenné

připomínky, náměty a podporu. Panu Martinu Fabiánovi za naporcování kulatiny přesně dle instrukcí dvou euforických žen, za neúnavné starání o sekání a údržbu zahrady a jejího okolí. Panu bagristovi Miloši Syrovému s jeho nevyhasínajícím úsměvem a ochotou plnit cokoli, co se mu naznačí.

Panu Martinu Kafkovi za další práce s bagrem, panu Miloši Stodůlkovi, Tomáši Voglovi, Vojtovi Melicharovi za položení základů pod vyvýšené záhony a cenné připomínky, rodičům Talavaškovým (zvláště mamince), Novotným (zvláště mamince), Maršíkovým (zvláště tatínkovi za opravu laviček, odvoz větví a zvláště mamince starající se o žaludky všech brigádníků), Janků (celé rodině při zakládání záhonů a okolí ohniště), Matějů (zvláště Tomáškově za neúnavné navážení štěpky), Zavoralovým. Panu Martinu Vítovi za skvěle opravenou klouzačku, zabetonování přenesených prvků, opravu hrazdy.

Děkuji za zapůjčení náradí paní Kleknerové, celému mému týmu za práci, nápady, odhodlání a podporu – díky holky a Danieli. V neposlední řadě děkuji manželům Netrestovým, Terezii (návrhářka zahrady) a Markovi za vedení brigád, odbornou péči, ochotu ke kompromisu a lidsky vřelý přístup a p. Jendovi Barborkovi (já mu jinak neřeknu) za fyzickou pomoc na třech brigádách, a nakonec i požehnání celému dílu. I všem vám, kteří jste

chodili okolo a dávali najevo, že se vám zahrada začíná líbit i těm, kteří upozorňujete na nedostatky. Je to dobrá známka místní komunity, že vám není lhostejné dění v obci.

Eva Kleinerová, ředitelka MŠ

Spolková činnost

Myslivecký spolek SMRČINA

V květnu, před senosečí, proběhlo vyhánění srnčat. Letošní iniciativu pro svolání akce převzal Martin Fabián s rodinou a my jim za to moc děkujeme. Podařilo se zachránit dvě srnčata. Je to opravdu velká dřina procházet vzrostlou jetelinu, ale výsledek za to stojí.

V sobotu 1.6. jsme pro Vás uvařili guláš do kerndálku. I přes velkou nepřízeň počasí jste si za námi našli cestu v hojném počtu a vše se vyprodalo. Děkujeme, že nám zachováváte přízeň a chutná Vám u nás. Těšíme se na Vás 24.8.2024 v Rotundě při tradiční Ochutnávce zvěřinové kuchyně.

Od začátku roku jsme zase o kousek vylepšili mlékárnu v Sudí-ně. Pravidelně se tam scházíme pro naši spolkovou činnost a tvoříme zde potřebné zázemí. Ještě je tam hodně práce. Do třetice děkujeme zastupitelstvu za podporu v této věci.

Roman Prýmus, předseda spolku

SDH Bačetín

Připomínáme, že pokud budete potřebovat likvidovat hnízda hmyzu nebojte se nás kontaktovat, případně zavolejte paní starostce a ta Vám kontakt na nás předá.

Za SDH Bačetín Stodůlka Michael

Spolek BaBaDi

V letošním roce jsme se již podíleli na přípravě plesu a čarodějnic. Největší akce nás však ještě čekají.

5-9.8.2024 se uskuteční Denní tábor Bačetiňáček tentokrát na téma Středověk-obléhání hradu. Letos máme opravdu rekordní počet dětí. Přijali jsme 60 táborníků a minimálně dalších 17 jsme museli z kapacitních důvodů s těžkým srdcem odřící. Přípravy jsou v plném proudu a bojový ryk se ponese určitě celým Bačetiňem. V době konání tábora bude opět omezen provoz na hřištích. Děkujeme za pochopení.

Druhou velkou akcí je Stezka odvahy. Téma ještě není vůbec jisté, ale datum je 6.9.2024. Stezku si může projít každý i když není dítě! Z letitých zkušeností upozorňuji, že dospělý se nakonec bojí víc než dítě ☺.

Za Babinec Gábina Prýmusová

Kulturní kalendář – aneb, co už máme za sebou

Tříkrálová sbírka

Kalendářní rok zahajujeme Tříkrálovou sbírkou. Ve složení Lenka Urbášková, Honza Urbášek, Jana Fabiánová, Pavlína Andršová a Míša Stodůlková vyrazilo 6.1. pět skupinek koledovat po našem katastru. Šestou pokladničkou byla ta, která putovala po dvou akcích a stála ještě týden na obecním úřadě pro ty, kteří nestihli koledníky.

Náš celkový výtěžek za obec Bačetín činí 30 751,- Kč.

Z toho:

24 359,- Kč vybraly děti v Tříkrálové sbírce,

1 080,- Kč se vybralo při mši svaté,

5 312,- Kč se vybralo na dobrovolném vstupném při koncertu Smíšeného pěveckého sboru Kácov Nové Město nad Metují.

Ještě jednou děkujeme všem, kteří přispěli a víme, že jsou v obci tací, kteří to tam hodili 3x. Velké poděkování patří opět Lence Urbáškové za organizaci.

Novoroční koncert

Smíšený pěvecký sbor Kácov Nové Město nad Metují zahájil kulturní kalendář letošního roku 7.1.2024 v Bačetíně koncertem v kapli sv. Kříže. Zažili jsme krásný večer v milé a veselé společnosti.

Máme velkou radost, že se nám v hledišti podařilo být v přesile nad samotnými interprety, což je v tomto případě laťka hodně vysoko!

Dobrovolné vstupné bylo vybíráno do statické pokladničky Tříkrálové sbírky.

Děkujeme, že jste přišli. Děkujeme Miladě Rumlové za přemluvení sboru k vystoupení u nás. Kácovu děkujeme za skvělou atmosféru, kterou pro nás vytvořili a těšíme se zase někdy na viděnou.

Dětský karneval

Po pár letech se opět spojil Bačetín s Kounovem ke společnému dětskému karnevalu. Největší díky a nejvíce práce na této akci odvedli Jana a Adam Novotní z Kounova, kteří nás všechny spojili ke skvělé zábavě pro všechny zúčastněné.

Dohromady jsme se pobavili se 70 dětmi. Jejich energie byla nekonečná a dokázaly ji předat i nám. Naše hry zvedly ze židlí i rodiče, za což jim patří velký dík. Do fondu SRPŠ naší mateřské školy se vybralo krásných 6431,- Kč a jsme za to moc vděční.

Obecní ples

9.3.2024 proběhl obecní ples. Děkujeme všem za pomoc s přípravou, skvělé hudební skupině SONG za báječnou atmosféru od prvního do posledního tónu, taneční skupině Akcent z Dobrušky za vystoupení, vinařství Dvůr pod Starýma horama za hlavní cenu tomboly a vám všem, kteří jste přišli. 15.3.2025 se opět těšíme na viděnou.

Divadelní představení

Světová premiéra hry Pojd'te s námi do trojky Divadelního spolku F. A. Šubert Dobruška se uskutečnila 23.3.2024 na sále naší hospody a náramně se povedla. Všem hru moc doporučujeme ke shlédnutí. My jsme si to v té trojce krásně užili! Děkujeme divadelníkům, že si nás opět vybrali k prvnímu veřejnému uvedení!

Jarní koncert

Ženský pěvecký sbor Vlasta za námi přijel 14.4.2024 a připravil nám krásný, ryze český hudební zážitek. Repertoár byl vybrán k oslavě Roku české hudby, a kromě lidových písní jsme také slyšeli Antonína Dvořáka nebo Bedřicha Smetanu. Velké díky nejen sboru, ale také Jarče Smolové za zprostředkování.

Andersenova noc

Stává se příjemnou tradicí, že na přelomu března a dubna se děti mohou těšit na Andersenovu noc u nás v knihovně.

Letos jsme vybrali téma „Rok vody“ a nebyla by to naše parta, aby neudělala všechno pro zábavu a kupu smíchu dětí i zúčastněných dospělých. Došlo na povídání, trochu čtení, hodně zábavy, trochu poučení, něco málo výchovy a kázání... co Vám budu povídat. Věděli jste, že knihy se dají nakládat do octa a stejně příběh neuchováte tak dobře jako okurky? Že u pramene potoka Brtvy žije víla a společně s ptákem Albatrosem jej chrání? A víte vlastně kde Brtva pramení?

Nejen o tom je náš příběh a věřím, že většina dětí si jej zapamatovala a dokáže ho vyprávět, však to taky bylo..... Ráda se o něj s Vámi níže podělím.

Za knihovnu děkuji Gabče Prýmusové, která nás nejen podpoří, ale ohromně motivuje k výkonům dalece přesahujícím naše představy, svému muži Martinu Fabiánovi, který zařídí co je třeba a ještě se osobně zúčastní těch našich alotrií k radosti všech dětí, Olče Duškové, která bdí nad námi a tvořením a stala se kouzelnou kapkou živé vody s nezapomenutelnou originalitou, Luce Formánkové jako cateringové posile, psychické vzpruze a nápovědě, stejně jako Zuzce Kárníkové, která má talent a elán na zabavení všech věkových kategorií.

Nový Pohádkovník jsme tentokrát vysadili u kaple sv. Kříže.

Příští rok bude tím prvním, kdy naplníme podstatu názvu a poprvé budeme i přespávat. Jen nevím, jestli to s naším nabitým programem vlastně za tu noc stihneme...?

Jana Fabiánová

Kouzelný pramen Brtvy

Příběh „Kouzelný pramen Brtvy“ byl napsán u příležitosti konání Andersenovy noci, pořádané Boženčinou zlatou knihovnou Bačetín, dne 12.4.2024.

Téma této akce byl „Rok vody“, „výročí nakladatelství Albatros“ a „pramen potoka Brtva“.

Obsah příběhu se odehrává na známém místě v obci Bačetín, kde se pramen potoka Brtvy opravdu nachází v první zatáčce Kuncovy cesty.

Postavy v příběhu byly přeneseny do děje programu Andersenovy noci. Jejich představiteli byli Martin a Jana Fabiánovi, jako pták Albatros

a nakládatel Jánus. Gábi Prýmusová jako víla Brtva a Olča Dušková jako Kapka vody, která léčí.

Jednou v kouzelném lese u pramene potoka, jehož voda měla léčivé účinky a přinášela štěstí všem, kdo z ní pili, se zrodil příběh.

Pramen vytékal z polí na úpatí Orlických hor a svou vláhou napájel zelené krásno v okolí. U pramene žila víla jménem Brtva, která byla ochránkyní tohoto magického místa. Všichni ji dobře znali a z jejího bytí se těšili místní i přespolní obyvatelé. Lidé si vyprávěli, že když je člověk nešťastný, zjeví se z pramene Kapka vody. Ta svou mokrou rukou potře člověku čelo a on znovu nalezne štěstí.

Jednoho dne se k prameni přiblížil pták jménem Albatros, který byl zraněn a vyčerpán dlouhou cestou z velkých dálek. Jeho putování bylo útrapné, plné nástrah a překážek. Vypadal, jako by přeletěl půl světa bez vody a kousku jídla. Zmámen touhou po chvilce odpočinku složil svá křídla právě v místě pramene kouzelného potoka. V zelené, voňavé trávě se mu udělalo hnedle lépe. Brtva ho pečlivě ošetřila a poskytla mu vodu z pramene, čímž mu zachránila život.

Ne nadarmo se říká, že voda je základem života.

Albatros se Brtvy zeptal, zda by mohl u pramene zůstat a stát se také jeho ochráncem. Brtva, která zde žila spoustu staletí, nemaje nikoho, s kým by sdílela svou lásku k prameni, neváhala a souhlasila s jeho návrhem. Od té doby měl pramen ochránce dva. Krásnou Brtvu a ptáka Albatrose.

Mezitím se v obci nedaleko lesa, nacházel nakladatel jménem Jáníus. Byl známý svou podivnou vášní. Nakládal knihy do octa!

Proč to dělal? Protože navždy toužil zachovat krásu příběhů v knihách. Věděl, že nakládáním do sklenic se udrží jídlo na dlouhá léta čerstvé, a proto se mylně domníval, že i knihy se takto dají uchovat. Jeho sbírka zahrnovala staré legendy, pohádky a mýty zdejších krajů.

Knihovna obsahovala velké množství sklenic různých velikostí. Kroniky o běhu světa a mapy vzdálených krajů byly v ohromných sklenicích. Knihy o naučných vědách a herbáře bylin se vešly do tupláčků. Řídky byly v malých skleničkách na koření.

Jednoho dne Jáníus slyšel o prameni potoka s léčivou vodou, kde žije víla Brtva s ptákem Albatrosem, kteří si každý den vyprávějí příběhy ze svých dnů a zapisují je do knihy. Jáníus zatoužil mít jejich knihu naloženou v octě a rozhodl se ukrást ji.

Cesta do lesa nebyla snadná. Byla kamenitá, plná výmolů, obrovských balvanů a hlubokého zrádného bláta. Chůze mu trvala dlouhé hodiny až do tmy. Když nakonec dorazil k prameni, byl ohromen krásou tohoto místa. V zelené zákrutě polních cest, obehnané vysokým rákosím a spoustou voňavých bylin a keřů, vyvěral pramínek vody z břehu.

U nich v houští za svitu měsíce odpočíval krásný pták Albatros a pod svými křídly ukrýval něžnou vílu.

Zaskočen vši tou kouzelnou krásou chvilku nad svým činem zaváhal, ale touha vysněnou knihu vlastnit byla větší. Nakonec se přeci jen rozhodl knihu ukrást a obohatit tak svou sbírku. Předstíral, že se chce vody napít, a přitom se pomalu blížil ke knize.

Albatros měl ale lehké spaní a včas plány Jániuse prokoukl. Svými obřimi křídly a dlouhým zobákem chránil knihu jako nejdražší poklad. Podařilo se mu vetřelce přemoci a knihu předat zpět do rukou víly.

Brтва se na Jániuse velmi hněvala za jeho nečestné chování. Řekla mu, že voda z pramene má moc léčit a přinášet štěstí, a nemá být zneužívána ke krádeži. Vysvětlila mu také, že příběhy v knihách se nakládáním do octa neuchovávají. Jediným správným způsobem, kterým se může po dlouhý čas uchovat příběh zapsaný v knize, je jeho čtení a vyprávění.

Jánius pochopil svoji chybu. Velmi se styděl a omlouval za své neuvážené chování. Klečel před vílou a prosil o odpuštění.

Tu se z pramene zjevila Kapka vody.

Potřela mu čelo svou kouzelnou rukou a odehnala tak chamtivost a přinesla mu do života štěstí.

Brтва mu odpustila pod podmínkou, že bude chránit pramen a respektovat jeho magii. Tak se nakladatel Jánius stal dalším ochráncem pramene potoka spolu s Brtvou a Albatrosem. Společně zapiso-

vali do knihy další své příběhy. Starali se o toto kouzelné místo, které přinášelo štěstí všem, kdo k němu přišli s úctou.

Po dlouhá léta se tento příběh nese vyprávěním napříč generacemi.

Jak kdysi dávno někde na úpatí Orlických hor strážili pramen potoka tři strážci. Od těch dob se místními tomuto místu říká pramen Brtvy. Místo, kde v zákrutě polních cest vyvěrá pramínek kouzelného potoka.

.....

A když je člověku nejhůř, potře si čelo jeho vodou a nalezne své štěstí.

Čarodějnice

Pálení čarodějnic patřilo a patří k populárním lidovým zvykům. A u nás v Bačetiňě tomu není jinak. Přípravy na tuto Filipojakubskou noc započnou už týden dopředu. Abychom měli večer co podpalovat, je potřeba postavit hranici. Tu stavíme většinou ze dřeva, které je v lese napadené a je potřeba ho z lesa odvézt. Každý rok se snažíme jedno patro přidat, zatím se nám to daří, ale kde se zastavíme??? To sami nevíme 😊. Další přípravy mají na starosti ženy ze spolku Babinec. Ty chystají krásnou výzdobu a zdobí májku. Když je vše připraveno, může začít program již zmiňované akce. Naším úkolem je Vám připravit něco dobrého k jídlu a k pití. Ženy z Babince mají připravený program pro ty nejmenší, včetně těsta na sladký trdelník, který si samy děti nebo za pomoci rodičů upečou na ohni. Těsně před setměním vyjde průvod od Rotundy s májkou. U obecního úřadu vymění májku za čarodějnice, s tou přijdou zpět k Rotundě a připevní se na vrchol hranice. Nyní už nám nic nebrání a můžeme začít se zapalováním samotné hranice. Velmi mě těší, když vidím ty dětské oči v úžasu z toho, co jsme pro ně připravili. Tímto bych chtěl všem poděkovat. Nejen těm, co pomáhají

připravit tuto akci, ale i těm, co se přijdou k nám bavit a podpořit jak hasiče, Babinec tak i obec Bačetín. Už teď se těšíme na další rok.

Za SDH Bačetín Stodůlka Michael

Vítání občanů

S radostí jsme přivítali nové občánky. Představujeme Vám Tobíáška Ambrože, Filípka Matohlínu a Adámka Třešňáka. Přejeme jim hodně štěstí, zdraví a lásky v jejich cestě životem.

Okrsková soutěž

Letošní okrskovou soutěž pořádali dobrovolní hasiči z Valu, kdy současně oslavili 130 let od založení hasičského sboru. Soutěž 14. a 15. okrsku se konala 4. května v přírodním areálu. První pokus nám moc nevyšel, a tak jsme mohli jen čekat, jak nám dopadne ten druhý. V druhém kole jsme se zlepšili, ale i tak na nás čekalo 6. místo z deseti v kategorii mužů. V kategorii žen se zúčastnila tři družstva. Ale co nás těší nejvíce je to, že naše „mašina“ prošla před soutěží menší repasní opravou a teď chodí vše, jak má. Celkem tři družstva si ji od nás zapůjčila na své pokusy a vybojovala si 1., 2. a 4. místo. Bohužel, v našem případě to nebylo jen o „mašině“ ☺.

Za SDH Bačetín Michael Stodůlka

Jarní špacír

První špacír měl trasu danou už na podzim, kdy kvůli špatnému počasí byl pochod zrušen. 8.5. špacíru počasí přálo, a tak se účastníci vydali vlastními auty do Chábor. Obešli rybník Podchlumák a občerstvili se na Skalce. Účast byla hojná, takže povedená akce. Velké díky Milošovi Stodůlkovi.

Český den proti rakovině

Již potřetí se naše knihovna letos zapojila do celonárodní veřejné sbírky na podporu Ligy proti rakovině prodejem žlutých kvítků měsíčku. Letošní 28. ročník byl tematicky zaměřený na prevenci rakoviny prsu a přispívat koupí kvítku jste mohli od 15.5. - 19.5. Děkujeme každému, kdo přispěl, letos nejen hotově ale i platbou QR kódem. Moc ráda bych poděkovala paní Zuzce Komůrkové, která pomohla rozšířit povědomí o kytíčkách a prevenci i v rámci své práce a několikrát se vrátila, aby přikoupila kvítky další.

Letošní ročník jsme prodali 109 kytíček v celkové částce 3825 korun. Děkujeme!

Při této sbírce mnozí vzpomínají, jak v polovině května vybíhaly starší děti po ulicích a prodávaly po skupinkách kvítky. Dnes, bohužel, ve spoustě měst a městeček vůbec nejsou vidět a je otázkou, zda nechťejí, nemají vzor nebo skutečně trpí potížemi s navazováním komunikace s okolím.

Jana Fabiánová

Cykloglacensis 2024

17. května nadešel čas startu tradiční cyklistické akce Cykloglacensis 2024. Musím se přiznat, že tentokráte, cca po dvaceti letech, jsem se rozhodl použít čtyřkolový dopravní prostředek, který mě doveze do poloviny trasy a pak těch zbývajících 40 km pojedou na kole. Vše změnil déšť a moje pohodlnost. Když jsem se měl z tepla auta posadit na kolo a jet do cíle v dešti, tak jsem zavřel dveře, přidal plyn a suchý dojel do Čenkovic. Proto mé další povídání bude jen tom, co jsem vyslechl od těch odvážných, kteří projeli celou trasu na kole.

Bačetínské družstvo, jako každý rok, patřilo k nejpočetnějším. Tentokrát nás bylo 20. Již tradičně se startovalo s cyklo nadějemi z mateřské školy a startérem byla opět naše paní starostka Gábina, která, jak jsem zjistil, začíná trénovat na kole a CK 2025 již s námi pojede...? Cíl byl vzdálený 75 km v Čenkovicích pod Bukovou horou. Obec Čenkovice je 22 km od Ústí nad Orlicí. Díky přírodním podmínkám, a hlavně bezprostřední blízkosti Bukové Hory je v zimě významným regionálním lyžařským střediskem.

Etapa do cíle vedla přes Rychnov nad Kněžnou, Žamberk, Letohrad a byla dlouhá 75 km. I přes dešť přijelo naše družstvo v pohodě bez jakýchkoliv karambolů a v dobré náladě. Ubytovali jsme se v hotelu Atlas spolu se stovkou českých a polských cyklistů. Po dobré večeři a velmi pěkném připraveném programu nastala volná zábava a ta neměla chybu.

Plni krásných zážitků a v naději, že nebude pršet, se naše družstvo vydalo zpět domů. To se však po občerstvení v Liticích změnilo. Hlavně velmi náročná a chvílemi i nebezpečná cyklostezka do Potštejna všechny dokonale prověřila. Několikrát jsme již tuto stezku jeli, ale při dešti ji nikomu nedoporučuji absolvovat. Zpáteční etapa se pěkně protáhla až na 92 km a z toho polovina se jela v dešti. Takové podmínky jsme zažili za těch dvacet

let několikrát a patří k cyklistice. Bačetínské družstvo dokázalo svou odolnost a přispělo k prezentaci obce a k celkovému úspěchu Cykloglacensis 2024.

Ať žije Cykloglacensis 2025 tentokráte s cílem v Polsku.

Cyklojunior Josef Hejzlar

Celostátní setkání hasičských praporů v Telči

Dne 15. června 2024 se uskutečnilo v samotném srdci historického města Telč v kraji Vysočina jedno z největších setkání historických praporů sboru dobrovolných hasičů z celé České republiky. Tato akce byla pod záštitou předsedy Senátu parlamentu české republiky Miloše Vystrčila. A to ku příležitosti 160 let od založení prvního sboru hasičů v Čechách. Každý sbor, který se chtěl zúčastnit průvodu, musel být do 15. února přihlášen. Akce započala prezencí všech zúčastněných v Panském dvoře v Telči. V jednu

hodinu začalo řazení praporečníků a ti se nadále vydali z Panského dvora na historické náměstí Zachariáše z Hradce. Průvodu se zúčastnilo 694 praporů sborů dobrovolných hasičů a dále 13 krajských praporů. Na náměstí už čekala spousta lidí, kteří si takovou podívanou nenechali ujít.

Zde proběhla hlavní část programu, kde se svými projevy vystoupila řada významných osobností a kde byl udělen záslužný řád českého hasičstva panu Václavu Holáskovi. Dále proběhlo slavnostní dekorování historických

praporů pamětními stuhami. Po hlavní části byla připravena ukázka historické a také novodobé hasičské techniky. Jsme moc rádi, že jsme se této akce zúčastnili a mohli si odvézt zážitek, který není každý rok.

*Za SDH Bačetín Michael
Stodůlka*

Výlet nejen pro důchodce

Plní očekávání, co nás ve Svitavách čeká jsme 25.6. vyrazili na cestu. Pro většinu z nás jsou Svitavy pouze tranzitním městem, a tak nás informace o něm překvapily. Víte, že má 16 tisíc obyvatel? Že se většinou svého katastru nachází na Moravě, ale malá neobydlená část náleží ještě do Čech? A to jste určitě nenavštívili Městské muzeum a galerii se stálými expozicemi věnova-

nými praní prádla a místnímu rodákovi Oskaru Schindlerovi. Oboje rozhodně doporučujeme. Památkově chráněné náměstí s podloubím je už jen návštěvnickou třešničkou na dortu tohoto města.

My jsme si také našli Knihovnu (trošku omylem a prvotní špatnou orientací), ale její nádherný historický společenský sál stál za takové nedorozumění. Naše celodenní průvodkyně, bývalá paní ředitelka muzea, nyní v důchodu, paní Blanka Čuhelová nám zde řekla krásnou historii. My ji se smíchem kárali, že nám takovou nádheru chtěla zatajit a je dobře, že jsme se ztratili.

Pak nás zavedla ke stadionu, kde se od roku 2010 pořádá řezbářský memoriál Aloise Petruse, kde tvořil také Honza Ježek. Další jeho díla jsme viděli v přilehlém Parku Patriotů. Celkem jsme nachodili okolo 7 kilometrů. Těšíme se zase za rok na nějaké zajímavé místo.

Kulturní kalendář – aneb co nás čeká

21. 7. 2024	Mše svatá s procesím od kapličky sv. Anny v Sudíně
27. 7. 2024	Obecní slavnosti s Pivním festivalem
5. – 9. 8. 2024	Denní tábor Bačetiňáček
24. 8. 2024	Ochutnávka zvěřinové kuchyně u Rotundy
6. 9. 2024	Stezka odvahy
21. 9. 2024	Svátky vína
19. 10. 2024	Zájezd na divadelní představení do Prahy na hru Oscar pro Emily (lístky ještě nejsou v prodeji)
28. 10. 2024	Podzimní špacír
1. 12. 2024	Rozsvícení obecního stromu
7. 12. 2024	Peklo na Zemi
30. 12. 2024	Předsilvestrovský špacír

O všem budete informováni prostřednictvím obecních webových stránek, mobilním rozhlasem, na facebooku obce a Boženčiny zlaté knihovny.

Bačetiňské Obecní slavnosti

sobota 27.7.2024

PIVNÍ FESTIVAL

VI. ročník

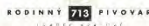
Kulturní areál Rotunda Bačetín

9:00 – Nohejbalový turnaj trojic o Pohár obce

10:00 – Zahájení pivního festivalu

15:00 – Sejdeme se u Rotundy s Valankou

18:00 – Pouťová zábava s Rocksorry

Pivovar Lišák – Topolany
Pivovar Ovipistán – Ledce
Pivovar 713 – Hradec Králové
Pivovar Krodo – Mokrovousy
Veleňský pivovar – Veleň
Bakovský pivovar – Náchod
Pivovar Bernard – Humpolec
Městanský pivovar – Kutná Hora

Areál Rotundy bude otevřen od 9:00 hodin.

Na odpolední program je připraveno bohaté občerstvení. Těšíme se na Vás.

Návštěva v Medžugorji

Na konci dubna jsem se zúčastnil cesty osobním autem do Bosny a Hercegoviny na místa spojená se zjevením Panny Marie. Věřte nevěřte, před 43 lety 24. června 1981 se v malinkaté chudé vesničce v Jugoslávii stal zázrak. Dnes už lidé na zázraky nevěří. Stalo se, že obyčejná holka z vesnice, Mirjana a dalších pět dětí viděli Matku Boží. Mirjana o tom vypráví ve své knize, kterou v letošním roce vydalo nakladatelství Paulínky a která nese název: Mariino srdce zvítězí.

„Odpoledne 24. 6. 1981 se mi změnil život, ani zdaleka tím nevyjádřím, co se stalo. Až do toho dne jsem žila pod tvrdou rukou komunismu a snášela jsem mnohé těžkosti, které s tím byly spojené. ... To, co jsme viděli, radikálně poznamenalo nás, naše rodiny i miliony lidí po celém světě.“

Mirjana a dalších pět dětí ve věku okolo 16 let byli vyšetřováni lékaři a vědci z celého světa, zda jsou normální. Ukázalo se, že jsou úplně normální. Podivuhodné je, že v Medžugorji vizionáři (dnes jim je okolo 60 let) údajně rozmlouvají s Pannou Marií doposud. Řekla jim, že je Královnou míru a že se mají každou středu a pátek modlit a postit za mír.

Nyní se vrátím k naší cestě. Ta začala tím, že mě pozval správce centra pro mládež Vesmír, kde bydlím. Hned jsem věděl, že bych jet chtěl. Svým způsobem jsem na toto pozvání čekal 20 let již od studií na kněze... Nejdříve bylo třeba si domluvit volno. V pátek 26. 4. brzy ráno jsme vyrazili směr Brno, Vídeň, Chorvatsko, Bosna a Hercegovina. Jeli jsme 4 v mém autě značky Škoda Rapid. Celá cesta dlouhá 1150 km trvala přibližně 14 hodin s malými přestávkami. Bosna a Hercegovina není v Evropské unii, proto volání do Čech je drahé asi 35 Kč/min. I data jsou tam drahá, a tak jsme byli

odkázání na Wi-Fi v hotelu a v restauracích. Jídlo je v restauraci o trochu levnější než v Čechách.

Po příjezdu se nás ujal Hynek a Patrik z Náchoda, kteří přijeli den před námi. S nimi jsme tam trávili společné chvíle. Než se setmělo, tak nám ukázali zajímavá místa, která navštěvují poutníci z celého světa okolo kostela. Z malé vesnice je dnes městečko plné hotelů a restaurací. Brzy ráno jsme vyrazili na místo zvané Podbrdo, kde se šesti dětem ukázala Maria poprvé. Šli jsme doslova po skále. Kdo jste byl někdy v Chorvatsku, tak víte, že je pobřeží velice skalnaté, tak je to podobně i ve vnitrozemí. Úrodné půdy je velice málo, pouze v údolí. Dověděl jsem se, že lidé chodí na toto posvátné místo naboso, tak jsem zul sandále a šel bos. Skála je už za 43 let od poutníků ošlapaná, tak nevyčnívají ostré hroty.

Kolem nás nahoru i dolů proudili lidé, kteří se modlili na růženci. Místo zjevení se jmenuje Podbrdo a je na úbočí velkého kopce s listnatými stromy. Tam, kde se Panna Maria ukázala dětem je sněhově bílá socha Marie obklopená květinami, které tam přinášejí poutníci.

Následující 4 dny jsme navštěvovali další zajímavá místa v Medžugorji a okolo ní. Mezi ně patří určitě město Mostar, které je vzdáleno 30 km, kde probíhala v letech 1992-93 občanská válka. Tehdy byl také zničen známý most, který je dnes již obnoven a láká tisíce turistů z celého světa.

Ve čtvrtek 2. května v 4:30 ráno jsme vyrazili zpět domů. Cesta utíkala rychle, a proto jsme byli kolem 19. hodiny již zpátky v Deštném na Vesmíru.

Osobně mě nejvíce oslovilo, že v celém městečku vládla jakási posvátná atmosféra, kterou rušily pouze obchody přeplněné náboženskými předměty a pouliční prodavači Rakije, která je považovaná za národní nápoj. Fascinovalo mě, že se lidé dokázali sami ztišit na posvátných místech nejen v kostelech ale i venku v přírodě.

Medžugorje je také nazývána „zповědnice světa“ což jsem také zakusil, když jsem každý den 3 hodiny v podvečer zpovídal nejen v češtině, ale i ve slovenštině, polštině, němčině, a dokonce i v italštině. Pochopil jsem, že lidé z různých národů se potýkají v životě se stejnými obtížemi v osobním životě. I já sám jsem si vykonal zpověď a moc mi pomohlo všechno těžké, co nosím, nechat na tomto Bohem požehnaném místě a vrátit se lehčí domů.

Jenda Barborka, farář

Zamyšlení právě vyklubaného motýla

Měli jste někdy pocit, že jste se právě vyklubali z kukly a začínáte objevovat svět? Nejenže se ten obraz dá vztáhnout na období dětství obecně, kdy každý den je plný dobrodružství a objevů, viděno dětskýma očima, ale někdy si musím přiznat, že se něco podobného děje mně. Jako byste měli do určité doby přes sebe závoj, síť nebo obal, který bránil plně vnímat a prožívat okolní svět. Životní úsek několika posledních měsíců mi takové prožitky přináší. Je to dynamické až bouřlivé období, které nese mnoho zvratů i obtíží, ale nejzajímavější na tom je, že s sebou nese i mnoho krásného a dosud neobjeveného.

Znovuobjevuji krásu (byť v náročnosti zodpovědnosti) své práce, i mnoho variací, jak se dá prožívat. Úzkostně, upjatě, s pohledem upřeným na dodržování termínů, někdy nelogických pravidel, naplnění legislativních norem. Na druhou stranu je povznášející a radostné zjistit, že humor, nadhled, lehkost, velkorysost k lidským chybám a jistá uvolněnost je žádoucí a že bez těchto atributů by byla práce nadmíru zátěžová, frustrující, s velmi nízkým efektem. A tak vědomě usiluji o pohodu svoji, svěřených dětí i svých báječných zaměstnanců. Angličtina na to má hezký výraz *wellbeing*, tzn. jak si zajistit a prožívat pohodu. S tím jsem se ostatně setkala v praxi na svých dvou stážích v Dánsku (2023), i letos v Chorvatsku. Připadá mi, že u nás na zavedení tohoto prvku jako běžné součásti pracovního fungování zatím velmi zvolna nahlížíme, ochutnáváme a máme se co učit. Učím se. A to doslova každý den prožívat plně a s nadějí, že veškeré události, situace, slova mají smysl a jsou v jistých souvislostech.

Uvědomuji si, že zrají a zrání je i stárnutí a přijetí mnoha okolností tohoto přirozeného jevu. Kdo prožíváte (jako já) druhý poločas svého života, asi vás občas napadne nějaká myšlenka na konečno, na vlastní konec našeho bytí.

Několikrát z různých pramenů ke mně přišly úvahy o tom, čeho lidé nejvíc litovali tváří v tvář blížící se smrti. Opakovaly se tam lítosti typu: že jsem více neprožíval/a přítomnost svých bližních, že jsem málo investoval do vztahů rodinných, přátelských, že jsem se moc zajímal/a o mínění lidí, co si o mně pomyslí, že jsem se více neradoval/a z přírodních krás, že jsem nebyl/a více spontánní ve svých projevech, že jsem neuskutečnil/a své sny, že jsem moc času věnoval/a své práci, že jsem nebyl/a odvážnější, bláznivější, emotivnější (dávání najevo své emoce), že jsem více netančil/a, nechodil/a bosky.. Nikde nezaznívá, že jsem vydělal/a málo peněz, nepořídil/a si víc toho či onoho.

A tak vám v této optice přeji radost z prožívání nejen nadcházejícího letního času dovolených, ale vůbec radost ze života. Aneb jak říká název jednoho hlubokého filmu Život je krásný.

Eva Kleinerová, ředitelka MŠ

Pilíř andělského chrámu

Na Říká se do roka a do dne, to jsem nestihla! Ale za rok a půl od doby, kdy jsem Honzovi Ježkovi na pohřbu slíbila, že vezmu místní a pojedeme se podívat do Svitav na jeho dílo, jsme tam autobusem vyrazili.

Do onoho 25.6.2024 se dělo mnoho krásných věcí, které vlastně k tomu výletu směřovaly a ten se nakonec stal jejich vyvrcholením. Dovolte mi, abych se u nich chvílku zastavila a vzala to pěkně od začátku.

„Paní starostko, já bych chtěla o Honzovi napsat knihu. Jeho odchod byl náhlý a já bych se s ním tak chtěla rozloučit.“ To mi krátce po pohřbu řekla Jiřinka Novotná.

Vůbec jsem netušila, že tyto dvě věty mě brzy dostanou do Honzova světa řezbářského umění, o kterém jsem netušila, že je tak bohatý na báječné a srdečné lidi.

Někdy z povzdálí, někdy hodně blízko jsem měla možnost do příprav knihy nahlédnout. Je pro mě naprosto neuvěřitelné, jak Jiřka dokázala otevřít tolik úst a tolik srdcí. Jak s každým novým rozhovorem rostl počet stran její knihy. Jak se z prvních představ o knize plné betlémů a Kristů stane dílo o široké

škále různých typů řezeb, a hlavně o velkých osobnostech celého řezbářského řemesla.

Během tvorby knihy jsem mohla společně s autorkou a fotografkou Helou Bečvářovou navštívit několik majitelů Honzových děl. Vždy to bylo naprosto hřejivé setkání s krásným vzpomínáním a obdivem k jeho dílu. Přicházela jsem na to, že mnoho focených soch jsem viděla u Honzy v chaloupce, když je tvořil. Netušila jsem, že se s nimi ještě někdy shledám a uvidím je dokončené, a navíc k nim uslyším příběh, proč si zrovna toto objednatel přál mít vyřezané. Klobouk dolů před všemi, kteří si do baráku pustily tři ženské, z čehož jedna vyzvídala a dvě roztáhly fotografický ateliér

u nich v obýváku, a to někdy i v neděli v poledne...

Další velké focení proběhlo v únoru tohoto roku na našem obecním úřadě. Vznikla výzva, aby přišel každý, kdo má nějaké dílo nebo chce přispět vzpomínkou do knihy.

Do tohoto dne byla pro mě kniha více méně vzpomínková a převládal ve mně pocit loučení se s Honzou. Po velmi pracovně intenzivním sobotním dopoledni mě však zaplnila vlna naděje a v tu chvíli jsem přišla na to, jak velký byl Honza Ježek člověk.

Na akci byli pozvaní také jeho učedníci z řezbářského kroužku, kteří přinesli svá díla, jež vznikla pod Honzovým vedením. V těchto dílech byla jednoznačně znatelná neviditelná ruka mistra. V jejich dílech totiž žije Honza dál. Předal jim prvek svého rukopisu.

Ne každý umělec dokáže předávat své umění a učit jiné. Ale on to uměl. Lidsky i profesně.

V tento den se také poprvé na jednom místě setkala Honzova rodina, přátelé, řezbářští kolegové a následovníci. Lidé, kteří by se pravděpodobně za jeho života nikdy plánovaně nepotkali. Tento den byl takovým vzpomínkovým happeningem s nádhernou a milou

atmosférou. Tento den také vznikl obrys výletu do Svitav, do míst řezbářských sympózií. Přesně takto se chceme opět potkat!

Naprostu chápu, proč tam Honza jezdil tak rád už od prvního ročníku v roce 2010. Přivítala nás tu usměvavá paní ředitelka muzea a zakladatelka sympózia paní Blanka Čehulová, která nám byla celý den báječnou průvodkyní. Připojili se k nám další tři řezbáři, kteří s Honzou na různých sympóziích tvořili. Celkem sochy obdivovalo 43 párů očí.

První navštívená a poslední Honzou vyřezaná socha u stadionu nese název Pilíř andělského chrámu a je z roku 2022.

V mé hlavě se stala symbolem knihy o něm.

V autobuse jsme se několikrát zastavili u otázky, co by Honza na tento výlet říkal. Jel by s námi? Měl by z něj radost?

Dospěli jsem k názoru, že by možná i do autobusu nastoupil, ale pravděpodobně by na první čerpací stanici vystoupil. Koupil by si cigarety, kafe a řekl, ať ho cestou zpět nabere. Se svou vrozenou skromností by takovou pozornost asi těžko nesl.

Věřím však, že se z nebe usmíval a kroutil hlavou, když nás tam všechny pozoroval na jedné hromadě v místě, které měl rád. Jak si srdečně tiskneme ruce a přejeme si brzké shledání u nás v Bačetiňě.

Po svém odchodu nám tu nechal Pilíř andělského chrámu, po kterém jsme si k sobě našli cestu. Kniha o něm nás svedla dohromady. Nejen jeho řezbářský odkaz, ale i jeho dokonalou lidskost tak ponese dál.

Děkuji Jiřince, že se do toho pustila. Snažila se, aby kniha nebyla nekritickou oslavou jeho života a nechtěla tvořit jeho kult. Každý děláme v životě chyby a ani Honza nebyl výjimka. Ale jeho srdce bylo čisté, plné ryzího člověčenství a jeho ruce byly obdařeny velkým nadáním. Chybí nám, ale už se při vzpomínce na něj častěji usmíváme, nežli slzíme...

Těším se, až kniha bude dokončená a budeme ji moci společně přivítat na světě.

Gábina Prýmusová

Všimli jste si, jak v poslední době ubylo TICHÁ?

Nemám na mysli hluboké TICHŮ, které Vás nutí polknout nebo hrozivé TICHŮ, které zvěstuje nějaký malér, ani dusivé, smutné, nudné TICHŮ, které se ztratí, když si pustíte rádio.

Přemýšlím o nedostatku toho TICHÁ, které ani pořádným TICHĚM není, ale o to víc působí konejšivě. Přichází nejčastěji ráno a večer, když neslyšíte nic jiného než ptačí koncertování. Takového TICHÁ se dostává čím dál méně. Jinými slovy, přibývá čím dál víc rušivých vlivů. V té souvislosti se mi vybavil trefný a trvale platný text písně „Reklama na ticho“ slavné slovenské kapely.

Když si promítnu všední den v Bačetíně, provází jej typické, opakující se výrazné hluky.

Klidný spánek je možný mezi 23. hodinou noční a 5. ranní; mezi návratem směnujících v automobilce z odpolední a odjezdem (nebo spíš odletem?)

na ranní směnu. To za předpokladu, že kočky nebo ježci nenutí ostražitě pejsky k zuřivému štěkání. Pak přijde svítání. TICHŮ se zvuky přírody? Někdy ano, jenom na chvilku.

Od brzkého rána panuje na silnici čilý ruch, lidé míří auty za prací, obvykle vysokou rychlostí a na poslední chvíli. Teď v létě se k nim přidává i řvoucí motorka. Spíte pod otevřeným oknem? Bzzzm! Jste okamžitě vzhůru! Následují je ve velkém mama- a papamobily, odvázející děti do školek a škol, funící zemědělské stroje a nákladáky s přetíženými přívěsy, míjející se obtížně na rozbité vozovce s autobusy.

Když skončí tento ranní kolorit, je ... TICHŮ? Kdepak! Rozjedou se práce stavební a zahradní. Ozývá se bouchání, řezání, vyprazdňování kontejnerů. Rámus je doprovázen výkonnými přístroji krotitelů zelené džungle ve vsi a hrčením traktorů v polích.

V poledne je sice chvíli TICHŮ, ale už po 13. hodině automobilkáři najíždějí na odpolední směnu a jiní zaměstnanci se postupně vracejí s dětmi domů. Hustý provoz na silnicích zpravidla slábne až v podvečer a je vcelku jedno, jestli je všední den nebo víkend. Mezitím se začne znovu ozývat bouchání, řezání a hrčení sekaček, hukot letadel, a to bývá sem tam doprovázeno bohužel i houkáním vozů záchranky a hasičů.

Veškerý lomoz ve vsi utichá až po 20. večerní. A pokud zrovna netrénují mladí motorkáři, nebo neruší opilecké výkřiky, lze si vychutnat chvíle blahodárného klidu s ptačím trylkováním, než kolona automobilkářů opět vystřelí na noční.

Hluk určitě škodí, znervózňuje, ale nelze se ho asi jen tak zbavit. Obávám se, že bude v budoucnu ještě narůstat. A tak zcela podvědomě budeme vyhledávat vzácná místa, kde ještě panuje příjemné TICHŮ...

Jindra Zelená

Přespávání v přírodě: Víte, za jakých podmínek je možné?

Letní noci strávené pod širákem jsou zážitkem, který nic nenahradí. A není se čemu divit, v přírodě je klid, svěží vzduch a můžete tady obdivovat východ slunce. Jenže ne všude je spaní povolené a pokud ano, musíte při něm splnit určité podmínky.

V České republice je táboření v lese mimo vyhrazená místa zakázáno. Povoleno je však tzv. **nocování**. Jaký je v těchto pojmech rozdíl a co musíte splnit abyste se vyhnuli pokutě a zbytečně neriskovali své zdraví?

Tábořit v lese nelze, nocovat ano

Za táboření se považuje zejména vícedenní pobyt na jednom místě, kdy nocujete ve stanu nebo pod jiným přístřeškem. Nocování je možné definovat coby jednorázové přespání, po kterém ale na místě nezůstanou žádné stopy. Typicky se jedná o spaní pod širákem, tedy na karimatce položené na zemi nebo v závěsné hamace. Za těchto okolností přespát v lese můžete.

V národních parcích vás přespání může přijít draho!

Daleko **přísnější podmínky pak platí v národních parcích a národních přírodních rezervacích.** Tady podle zákona **návštěvníci nesmí vůbec sejít z turistické značené cesty**, a to z důvodu ochrany vzácných druhů rostlin a zvířat. Tyto oblasti nejsou vhodné ani pro nocování. Případné **postihy za porušování zákona jsou v těchto chráněných územích pochopitelně mnohem přísnější než mimo ně.**

Existují však i výjimky, například v NP Šumava jsou vybudována nouzová nocoviště, kde je za dodržení stanovených podmínek možné přespát i ve stanech.

Náš TIP: Pokud se nechcete vzdát spaní ve stanu, **využívejte primárně kempy a oficiální místa určená k táboření.** Popřípadě o povolení ke kempování požádejte majitele pozemku.

Je lepší být, nebo nebýt vidět?

Na to mají milovníci přespávání v přírodě odlišné názory. **Odborníci rozhodně doporučují spát na dobře viditelném místě, používat svítivé barvy,** zejména na provazy při zavěšování hamaky mezi stromy nebo

dokonce nechat po celou noc svítit baterku. Budete tak viditelní a **nikdo si vás nesplete s lovnou zvěří**. Bohužel i takové nehody s tragickým koncem už se v minulosti staly.

Zásady při přespání v přírodě

Pokud se rozhodnete pro nocování v přírodě, dodržujte několik základních podmínek správného chování v lese, které mají oporu v zákoně. Pamatuje na to, že **les má svého majitele** a vy jste, zda na návštěvě. **Chovejte se tiše, abyste nerušili zvěř a s úctou k okolní krajině.**

Co byste v lese rozhodně neměli dělat:

- rozdělovat oheň
- kouřit
- narušovat klid
- kácet a poškozovat stromy či další rostliny
- narušovat půdní kryt
- odhazovat odpadky

Jak je to s rozdělováním ohně

Podle legislativy **je možné rozdělat otevřený oheň ve vzdálenosti minimálně 50 metrů od hranice lesa**, například na louce, a to jen **s povolením majitele pozemku**. Z lesa si pak můžete na podpal a přikládání odnést suché kletí bez kůry o průměru minimálně 7 cm, které najdete na zemi.

Důležité věci, které si určitě vezměte s sebou

- potřeby na spaní – spací pytel, karimatka nebo hamaka, případně stan
- dobře zvolené oblečení – nejlépe termoprádlo, funkční mikina, nepromokavá bunda a pevné boty - pamatujte, že počasí se může rychle změnit, zejména v horských oblastech bývají i letní teploty v noci velmi nízké
- čelovka případně ruční svítilna (ideálně obojí)
- lékárnička
- nůž
- mobilní telefon + powerbanka pro jeho dobíjení
- dostatek jídla a pitné vody

Pamatujte také na to, že o místě, kam se chystáte by měl být informovaný někdo z rodiny či vašich přátel.

Zdroj: kouzlolesa.cz

*Otištěné příspěvky mohou být stanoviskem autora
a nemusí vyjadřovat postoje vydavatele!!!
Bačetínský zpravodaj byl zapsán do evidence periodického tisku
pod evidenčním číslem MK ČR E 21944
Redakce: Obecní úřad Bačetín a další pisatelé
Foto na titulní straně: Michaela Prouzová
Tisk: Morčinko - Tiskárna Rege, Opočno, www.tiskarnarege.cz*

Bačetínský ZPRAVODAJ

Bačetínský zpravodaj vydává

Obecní úřad Bačetín

Telefon: 494 665 607, Fax: 494 665 607

E-mail: ou@bacetin.cz

www.bacetin.cz